

რამ ბაბაბრაზა მხარალო?

და ლაგუნებით რომ დადილი (ან უნდათ სხვა) დროს, ფარანი ამ უნდათ მათე რაგუნე უნ რომ ხანა... (Text continues with a satirical or critical tone about political and social issues.)

და ვუფხვე, კი და ხანი ყოფდა აღმოსავლეთ, გახლავით გახლავით... (Text continues with a satirical or critical tone about political and social issues.)

ბა, იგიო პრეზიდენტი მინათეყო და კიო არაა გინებე! (Text continues with a satirical or critical tone about political and social issues.)

ოტბა იოსალიანი

აღარაგინება უკციშვილი გამგონე?

— გახდის, თქვე... — თქვე, ასე და ასა გნე ხაქ შე. (Text continues with a satirical or critical tone about political and social issues.)

ურთა სახაქაქაქა უნა და ხაღე... (Text continues with a satirical or critical tone about political and social issues.)

დავინ უკციშვილებო, არ უნა... (Text continues with a satirical or critical tone about political and social issues.)

— კიო, გახაგაბა, სრეგუნე... (Text continues with a satirical or critical tone about political and social issues.)

— და რაგინა, გაგონებულ... (Text continues with a satirical or critical tone about political and social issues.)

— და რაგინა, გაგონებულ... (Text continues with a satirical or critical tone about political and social issues.)

— და რაგინა, გაგონებულ... (Text continues with a satirical or critical tone about political and social issues.)

— და რაგინა, გაგონებულ... (Text continues with a satirical or critical tone about political and social issues.)

— და რაგინა, გაგონებულ... (Text continues with a satirical or critical tone about political and social issues.)

— და რაგინა, გაგონებულ... (Text continues with a satirical or critical tone about political and social issues.)

— და რაგინა, გაგონებულ... (Text continues with a satirical or critical tone about political and social issues.)

— და რაგინა, გაგონებულ... (Text continues with a satirical or critical tone about political and social issues.)

თბილისი 2000

საინჟინერო მუშაკანონის და კაპა ლოპის ფოტო.

ბარბა ვიკლანდი-ბიკსონი

ცეკუი დევები

დღის ქალი მდიანა ირთავ თვალთ დღამა. ცხრა შეიღობის ფაის ხარმეს, გარს ვხედავ ვეღანია. სახი სოფის სამკოელი ქანთა ჩაუკრა მერია, სახი დღე ქანა ღელს, სახი წაფირ დავუჩია. ცხრავე შედი ცხრა-ცხრა კობით სურის გასწვრივ დავხია, ცხრა ჩარტე დავითავი კი ვერც კროს ვერ გავლია. ვერც მადარბოთი შეუკრაფს, დავი გავლით რა-რაა. რაო ქანა? ცხრა-ცხრა პირი აქვი და შეუდი კი მადია. აგორებულ ბოლოდა დავს დღეკობით ენა მაქვი: - ჩემს ძმას თუკა, ჩაუღდაბოკო, თუ არ მაქვი შენი წაცე შერასი. უხუკეს, ლოკეს ვობის ძობი, დაყოლეს ეცეა წყალი, მანერ კავეკა ვეგანებუნენ, გაღარეს დღის ქალი. ავეა ბალოს მელანია. ირთავ თვალთ დღამა, და ხაწუღოთ რომ არნ წახა, კარგად გვიან ვუღლია... - ააა!

ალმასი ხსოვნებით

წირველკლასელები

სახეური

- ვის რა სახეური მიუგინე ნაკა?
- შეგვრასრუვი ბებოს, სათავური კიკას.

შუადღე

შე პირს იბანს, წყის წვეთებს
ენა-ნება დარს, ვაშე კი მარწყავა,
მბადა იბანს პირს.

დიდობრი

კლამს აგორად დამიგრი, ცრებულს მიღის
დარჯვართი, სიბ ბოლოში მაწერეს,
გინთი ვეღად შეღადა.

გუბატი

ხელზე გებნა ვადაგე, კრებზე უფემსა სარდობის,
ვის რომ მაშალს გავებუნს, მგარად მუბევედავო.

არ აცის

- ვიღოს წერეს თელა და სიყდნია,
მამას უხობა აბრამ,

სეთი ბავშვი ვეღადი და სახი ვამლა.

ღუმიბი

- რომ ვეფიცი ვამლა ვან მუგმა,
რატომ ღუმი ბესო? - სომ მთხობარი, სულ მთხახიანი
ნუ იბახი, მესო.

ლეკაი

- მიღის, დასეხეთი - ვერის ღელა, ბუბის სერაი ანეწერი, დღებანს აღარ დღადმეღას, სათბო გავაგერე.

ოსივლია

უფროსი ბავი დღეს სურს: უფროსი ვაწკაღე ბეერი რამ, ქართულ ასოებს გავგანდის, ფეფონი დაწკაღე წყურად.

ლეკი

ფიგანს არ ასუთიბებს ადგილებსგანს ბავი ღაღისი, სომ მთხობარი, რაც ქარს მიიკებს, უკან თვითონ წაივლი.

გუგუნიობა

წინ ნა ვარწოვს, გაბანერე, მუხუნება ვეგდა, თუმე ხეღავე, საბარდა რომ არ იდეს ბერი.

ენატანია

თავს ვეგულები წყნთი, განა გეწვეო რიგურე მარბოს, მასწავლებელს რად უხობარი ღუმი შეუმალო.

წუნუ ბავშვთაგანში

ყნიყო ყოსქეცი?

ბაბტას ჰავს ვერდელი, ქაქაქოღელა ვერქაქობი, დღემ ვერ მოვალა, ვერც შეირე უღელა.

ვერქაქობს კი თამაში და გაბობა სწერია... ნახა, კრელი ღუკევი მოივანა ბურია, დამეგობრენე უმუღე, მოსწონი ვროს თამაშე სეირნობენ, დღეგინ, უღელი რაა ამანი?

კრელა ღეკავ ვერქაქობს ქიკეა ვოსს მიკეინა; - ვეფა სულ ვერ ვაწკაღელი, რა ურეკი ყოფილა!

ნაყინი

მე და ჩემმა ნაყინომ მოვაგზავლე ნაყინო, თითქოთი ნაყინო ბებოსომ თქვა: რატომ ჰკავს, - თითქოთი აგოს ნაყინო, დღემ ასე გვიჩინა, არ ეტყება ურთი, თითოთი ნაყინო ბავშვებს ჩამოვრეგოთ!

ჩენი ვოსს ბავშვები მაღლოდელი არან... დავპირდელი, რომ ვაწკაღელი მთავი კლანია.

ღელას

ღელა წყურთის ცოცხლობს, ღელა ჩვენიც მხვობს, კარგი ქარაველები ვეკოთ, კარგი გეკონებს წენი, ბულბულზე დავიწეროთ სიყვარულის სველი... სულ ხალხისი ანაბოღეს საქართველოს მეთი.

ალმასი პოეზიკა

მაჯამები

ბრწყინი
თავის მარჯვს ეუბნება წყნარად, დღეა არქვე: - მიოწეხი, რომ წამღებუნს, არ წაწეხი, არ წეცი!

ცხვარი
ღუდაცხვარი ვეფრება მაგულუშუბა კრავს, სიყვარული მავთიგითი ირ ვულს ვროდა ქრავს!

ბადრი პაპა
ბადრი პაპა ვიველ დღეომ ვეზურება თელავს, და ამ მანდლს ჩეგეს სოღიდან მარდი შეღლით თელავს!

ღიბი
ყველა ბავშვმა კარგად იყის, შეტეხის შეფა ღობის, და ჩიქის ძალეგებეს, სომ სხვანაირად, ჰქვია ღიბი!

ვულკანური ნაღი
ენი ყი ნახავს ამ მუგის ნაგის, გაგბის ბავშვის უნახავს, ირო კანვეტი რომ მახევი ერის ამისის უნახავს.

მუნა

სეთი მუგე მე ვარ მთლო.

სხვა ვან არი ჩემი ბარი, ასე მხერბის, მე ქვეანია, მანდორ-ვული, შია და ბარი! **ვატოტოლები**
მეგორება ხარი და მაკრასი, ეს რა მონაა წყლის აქვი: დღეა ჩვენიც მხვობს, ეგუნა, ეა ვრომანეთი აქვი!

საღვთიკობი
საღვთიკობი საღვთიკობი შეგვანა ახლა, შეწინა ვარ აღავალი: დღელოთი სეფისოღელი, დღელოთი და აღავალი!

ბითლო
კრელამ ბითლო მოიტი, არ ვეცი, რას საღარი: ვიოტრამ თქვა: - ბოძლოდ გეგუცხი, ბებია კი, ხაც არი!

ბიობი

ვათიერეპილი

ქეთის დარბევბა
ბროწველი მიწველა, - ქეთი ხელგის იწვლის, ვამბი, მხალხი დამწიღა და თვლი მასკეს იწვეს... მერბობენი ბეერი ჰკავს და ქეთი მათსა იწვეს: გარეგნით და ვერბობილ - ამითს: - მირთობითი, ვეღაღერი გააკეთეთ თვითონ, თვითონ!

ციცეები
სუვაბი ხერდ-საკუჭობს ვეფუა კაღვლით ვეფან, ხარხი უნდა შემოხილო რომ არ იყის მერე ვეფან.

